

Marja Ochiengin lähettikirje 4 / 31.8.2016

Viimekirjeen jälkeen on taas ehtinyt tapahtua monenlaista. Kokoonnuimme lähettiporukalla Nairobissa valmistelemaan ensivuoden toimintaa ja siihen liittyviä budjettiasioita. Yhteinen paripäiväinen palaveri päättyi ehtoollishetkeen. Toukokuussa järjestimme orpolapsihankkeen nuorten toiveesta päivän Kisumun alueen opiskelijoillemme. Tätä päivää oli mukava valmistella, koska nuoret olivat innokkaasti mukana.

Ohjelmaan kuului mm. paikallisen pastorin Raamattuopetus, sosiaalityöntekijämme opetustuokio seurustelusta ja siihen liittyvistä asioista, helmikorujen tekoa, tutustumista ja leikkimielinen kilpailu joka taidettiin kyllä ottaa aika tosissaan. Päivä päättyi myöhään iltapäivällä yhteiseen ruokailuun. Tällaiset hetket ovat tärkeitä ja olisi hienoa, jos niitä voisi järjestää säännöllisesti. Päivän aikana syntyy uudenlainen yhteys nuoriimme ja he ovat vapautuneita kertomaan elämästään ja haasteistaan meille työntekijöille.

Kesäkuussa suru-uutinen pysäytti koko tiimimme. Eräs hankkeemme nuori kuoli sairastettuaan vain hyvin lyhyen ajan. Tyson oli innoissaan lukio-opinnoistaan, jotka hän aloitti alkuvuodesta. Huhtikuun lomakuukauden aikana hän sairasteli ja palasi kouluun toukokuussa. Oireet palasivat toukokuun aikana ja hän joutui olemaan poissa koulusta. Hänelle tehtiin joitain tutkimuksia lähelle kotoaan kunnes lääkärit siirsivät hänet Kisumuun kesäkuun alussa. Täällä hän ehti olla vain vajaan viikon ja diagnoosi varmistui päivänä, jona hän nukkui pois. Osallistuimme koko tiimimme kanssa Tysonin hautajaisiin, johon oli tullut satoja ihmisiä. Sain tavata Tysonia sairaalassa muutaman kerran ja tuona viimeisenä päivänä hiljennyimme rukoukseen, jossa jätimme kaikki asiat Jumalan käsiin. Tyson turvasi kaikessa Jumalaan. Meillä on iankaikkisen elämän toivo ja kerran taivaassa saamme tavata Tysonin jälleen.

Olin heinäkuun lomalla ja palasin työn ääreen elokuun alussa. Ensimmäisenä työpäivänä avasin kotimme oven ja lähdin toimistoon. Lomani aikana pihassamme oli alettu remonttipuuhiin ja yllätyksekseni yksi työmiehistä oli hankkeemme entinen opiskelija David. Hän tuli tervehtimään minua iloisesti. Postissa ollessani joku koputti olkapäähäni ja takanani seisoivat Philip, joka myös valmistui jokusia vuosia sitten hankkeestamme. Hän oli saanut työtä eräästä orpokodista läheltä Kisumua. Nämä kaksi nuorta ovat täysin orpoja. Hankkeemme kautta he ovat saaneet itselleen ammatin ja näin mahdollisuuden hyvään tulevaisuuteen. Olette mukana hienossa työssä tukemassa kenialaisia nuoria elämässä eteenpäin. Elokuussa hankkeestamme valmistui kymmenen nuorta eri alojen ammattilaisiksi: ompelija, opettaja, kauneudenhoitaja, sähkömiehiä, automekaanikko. Muistetaan nuoriamme rukouksissamme ja pyydetään että he saisivat löytää paikkansa työelämästä.

Elokuussa jatkoimme orpotyön kiertuetta siihen mihin huhtikuussa jäimme. Vierailimme kahdeksassa eri kirkossa ja tapasimme hankkeemme näiden alueiden lapset ja heidän huoltajansa. Tapaamiset olivat antoisia. Olen niin etuoikeutettu saadessani tutustua näihin upeisiin lapsiin ja nuoriin.

Terveiset myös Matongon orpokodilta. Siellä arki on saanut jatkaa normaalisti eteenpäin. Elokuun viimeisenä lauantaina pääsin vihdoin orpokodille niin, että en vaan istu kokouksessa, niin kuin lapset minulle sanoivat. He olivat jo kaivanneet leikkiä ja värityskuvia, joita yleensä kuljetan mukana. Kevään ja kesän aikana näihin leikkihetkiin ei vain ollut mahdollisuuksia ja se harmitti myös minua itseäni. Nyt pidimme takaisin koulujuhlat. Teimme rannekorut, värityskuvia, keinuimme ja söimme yhdessä. Jokainen sai uuden lyijykynän ja kouluvihon. Tärkeä tehtävä oli kirjoittaa oma nimi etusivulle. Jälkiruoksi kaiken puuhan jälkeen kaikille maistui muffinsit ja mehu. Tänään on viimeinen päivä kun hoidan myös hankkeen hallinnollisia tehtäviä.

Tämä seitsemän kuukautta on ollut hyvin haasteellista aikaa, mutta paljon olen saanut myös oppia. Hyvillä mielin jätän tehtävät lähettitoverilleni ja nyt sitten syksyllä saan keskittyä taas omaan tehtävääni kummilapsihankkeen yhdyshenkilönä.

”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia. Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.” Jer 29:11

Kiitos kaikesta tuesta tekemällemme työlle. Siunausta elämään!

Terveisin,

Maikki

P.O Box 1203-40100, Kisumu, Kenya

www.sley.fi/marjaochieng

marja.ochieng@sley.fi

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitetään kaikista orpotyön tukijoista
- Orpotyön tiimi, lapset ja heidän huoltajansa, Matongon lastenkodin väki
- Ammattiin valmistuneet hankkeemme opiskelijat ja heidän tulevaisuutensa
- Pyydetään terveyttä ja varjelusta liikenteessä

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sinikka Ahvenaiselle, Sley, PL 184, 00181, Helsinki, sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 0503484645

Tukesi tekee mahdolliseksi työn jatkamisen ja etenemisen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta.

On hienoa, jos voisit säännöllisesti tukea Marja Ochiengin työtä sinulle sopivalla summalla.

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Slestä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään ”Marja Ochiengin lähetyksrengas” + oma kotiseurakuntasi

Keräyslupa 2015-2016:

Poliisihallituksen 13.1.2015 myöntämän keräyslupan POL-2014-12480 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 13.1.2015-31.12.2016 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyiskohteissa ulkomailla.